

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA
DEPARTAMENT OCEN ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
00-922 Warszawa, ul. Wawelska 52/54

DOOŚ-072-15-2/4830/06/ef

Warszawa dn. 22 maja 2006 r.

Pan
Zbigniew Gelzok
Stowarzyszenie Przeciwno Elektroskarżeniom
„Prawo do życia”
ul Bracka 16A
44 – 251 Rybnik

W odpowiedzi na Pana skargę, z dnia 25 marca br., uprzejmie informuję, iż:

Autor raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie jest biegłym w rozumieniu art. 84 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl ww. przepisu, organ administracji może zwrócić się do biegłego o wydanie opinii, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. Z dowodu z opinii biegłego organ prowadzący sprawę skorzystać może, ale nie musi. Należy przy tym podkreślić, iż prawo do powołania biegłego przysługuje wyłącznie ww. organowi, a samo powołanie siłą rzeczy może nastąpić dopiero w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowiska jest natomiast, w rozumieniu art. 50 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.)*, integralną częścią wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Konieczność sporządzenia raportu w danym postępowaniu wynika albo z mocy samej ustawy, albo z postanowienia organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanego w trybie art. 51 ust. 2 *Prawa ochrony środowiska*.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie ma żadnych podstaw, aby raport o oddziaływaniu na środowisko utożsamiać z opinią biegłego w rozumieniu art. 84 Kpa, a samego autora raportu – z biegłym.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż wymóg sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dawnej oceny oddziaływania na środowisko) przez biegłego legitymującego się stosownymi uprawnieniami został uchylony z dniem 1 stycznia 2001 r. - w drodze *ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 109, poz. 1157)*, której przepisy zostały następnie przeniesione do *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.)*.

Prawo ochrony środowiska nie określa żadnych wymagań dla osób sporządzających raport – może to być zarówno wnioskodawca ubiegający się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (inwestor), jak i dowolna osoba fizyczna albo prawna działająca w tym zakresie na zlecenie wnioskodawcy. Twierdzenie że „raport może zrobić każdy” wynika wprost z przepisów prawa.

Z uwagi na powyższe, pragnę potwierdzić stanowisko Pani Ireny Mazur, p.o. Dyrektora Departamentu Instrumentów Ochrony Środowiska w Ministerstwie Środowiska, wyrażone w piśmie z dnia 15 lutego 2006 r., znak: DIOŚ-072-15/1622/06/ef.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż trudno odnieść się do pozostałych zarzutów podniesionych przez Pana, ponieważ w większości nie mają one związku z pismem znak: DIOŚ-072-15/1622/06/ef, którego treść Pan kwestionuje.

W tym kontekście pragnę podkreślić, iż w ww. piśmie nie ma żadnego stwierdzenia, które mogłoby by stanowić podstawę do sformułowania przez Pana pouczenia, iż „musi być

postępowanie, żeby raport mógł zostać sporządzony”. Raport może być sporządzany wyłącznie na potrzeby postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, ponieważ stanowi on integralną część wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 50 ust. 1 Poś) – co było podkreślone w ww. piśmie. Ponadto niezrozumiałe jest powołanie przez Pana stanowiska Głównego Inspektora Sanitarnego, dotyczącego ustalenia przez organ stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz udziału społeczeństwa w tym postępowaniu. Powołane na wstępie pismo nie kwestionuje ww. stanowiska, a jedynie wskazuje, iż autora raportu, który występuje jako pełnomocnik strony, nie można wyłączyć z udziału w postępowaniu na podstawie przepisu art. 84 § 2 Kpa - stanowiącego o wyłączeniu biegłego.

Ponadto pragnę poinformować, iż znieważenie funkcjonariusza publicznego w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, stanowi przestępstwo sankcjonowane przepisem art. 226 Kodeksu karnego.

Zastępca Dyrektora Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Ryszard Zakrzewski